

deres skidne Snak! Har man kendt Mage? En saadan Slubbet?»

Professoren havde allerede et Par Gange haft sin Haand henne ved Klokkeknappen under Bordpladen for at faa ham kastet paa Døren; men Frygten for »Femte Juni« havde gjort ham betænkelig. Nu gjorde han Alvor af det.

Et Øjeblik efter traadte Hospitalsbetjenten ind. Men Mads Vestrup var allerede naaet hen til Døren. Her vendte han sig endnu en Gang om mod den fnyssende Professor og sagde med en egen højtideligt tilkæmpet Fatning:

»Iovermorgen kommer jeg her igen. I min Herres Ærinde. Og jeg vil se den, der vover at gaa mig i Vejen. Hvem det saa er, betænker jeg mig ikke paa at slaa ham til Jorden! — Nu er De advaret.«

»Før den Mand ud!« skreg Professoren.

Den betuttede Hospitalsbetjent havde dog ikke rigtig Mod til at lægge Haand paa den svære, underligt udseende Mand med den tykke Kæp, som han havde løftet ligesom besværgende, da han udstødte sin Trusel. Og Mads Vestrup fik Lov at gaa uanstastet bort.

Men ikke mange Minuter efter forlød det rundt om paa Afdelingen, at »Domsbasunen« havde været kæphøj overfor Professoren og var bleven smidt paa